

Já jsem tvá neznámá

Hana Zagorová

Od neděle k středám
věčně věků hledám cíl, věčně věků hledám cíl
s buzolou a mapou
nohy moje šlapou hlínou. nohy moje šlapou
Bez hole i s holí
šlapu po okolí jíl, šlapu po okolí jíl
dnem i nocí temnou,
kéž bys ty už se mnou,
kéž bys, hochu, se mnou byl.

Jé, šla jsem kolem klasů,
vánek do mých vlasů vál, vánek do mých vlasů vál
trávou jsem šla měkkou,
brodila se řekou línou, brodila se řekou
dám teď sbohem brodům,
půjdu zase o dům dál. půjdu zase o dům dál

Mám krev neposednou,
kéž bys, hochu, jednou,
kéž bys ty mě jednou znal.

Já jsem tvá neznámá,
která v povzdálí zatím otálí,
já jsem tvá neznámá,
se mnou počítej, stačí chtít –
nosíš mě ve svém vědomí,
i když dnes neznáš jméno mý.
Já jsem tvá neznámá,
která možná má s tebou žít.

Nosíš mě ve svém vědomí,
i když dnes neznáš jméno mý.
Já jsem tvá neznámá,
která možná má s tebou žít.

Touhou věčně veden
i ty hledáš jeden cíl, i ty hledáš jeden cíl
s buzolou a mapou

nohy tvoje šlapou hlínou, nohy tvoje šlapou
bez hole i s holí
šlapeš po okolí jíl. šlapeš po okolí jíl
Jdeš i nocí temnou,
jen abys už se mnou,
jen abys už se mnou byl.

Jé, to mě vlastně těší,
že ten život pěší znáš. že ten život pěší znáš
Sám jdeš za svou Mekkou
úvozem i řekou línou. úvozem i řekou
Málo všechno platný,
máš to zatím špatný, máš. máš to zatím špatný, máš
Vím, že ti to nedá –
najde ten, kdo hledá,
tak se, hochu bledá, snaž.

Já jsem tvá neznámá,

která v povzdálí zatím otálí,
já jsem tvá neznámá,
se mnou počítej, stačí chtít -
nosiš mě ve svém vědomí,
i když dnes neznáš jméno mé.
Já jsem tvá neznámá,
která možná má s tebou žít.

Nosiš mě ve svém vědomí,
i když dnes neznáš jméno mé.
Já jsem tvá neznámá,
která možná má s tebou žít.

Já jsem tvá neznámá,
která v povzdálí zatím otálí,
já jsem tvá neznámá,
se mnou počítej, stačí chtít -
nosiš mě ve svém vědomí,
i když dnes neznáš jméno mé.

Já jsem tvá neznámá,
která možná má s tebou žít.